

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓΩΓΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(Προσβολή μνήμης νεκρού)

1. **Ελένης χήρας Δημητρίου Σπανού** το γένος Αθανασίου Χρυσοχόου, κατοίκου Πανοράματος, Πέτρου Λεβαντή 45, ΑΦΜ 064732390
2. **Ιωάννη Χρυσοχόου** του Αθανασίου, κατοίκου Κηφισίας Αττικής, οδός Λεβίδου 23, ΑΦΜ 000012188

ΚΑΤΑ

1. Αλέξανδρου Γρίμπα του Στέργιου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Εθν.Αμύνης 13 ΑΦΜ 010350517
2. Σπυρίδωνος Σακκέτα του Βασιλείου, κατοίκου Κοιμήσεως Θεοτόκου 30-Ασβεστοχώρι ΑΦΜ 007650367,
3. Τριαντάφυλλου Μηταφίδη του Ανδρέα, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Μοιρ.Κουφίτσα 18 ΑΦΜ 015333466

Θεσσαλονίκη, 10.12.2018

Είμαστε απόγονοι του Αθανασίου Χρυσοχόου που αποβίωσε το έτος 1967 και γνήσια τέκνα του από τον γάμο του με την Μαριάνθη Χρυσοχόου το γένος Μάρκου Γαρουφαλιά. Ο πατέρας μας υπήρξε ανώτατος αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού και συμμετείχε ενεργά στους βαλκανικούς πολέμους 1912-1913 και στο Μακεδονικό Μέτωπο το έτος 1918. Συμμετείχε ενεργά στην Μικρασιατική Εκστρατεία ως ΐλαρχος στην Μεραρχία Ιππικού ενώ στη συνέχεια υπηρέτησε ως επιτελάρχης του Γ' Σώματος Στρατού και κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο ως Αρχηγός του Επιτελείου της Γ' Στρατιάς Δυτικής Μακεδονίας και έχει τιμηθεί με παράσημα και μετάλλια για την προσφορά του στην πατρίδα. Το καλοκαίρι του 1941, ο Αθανάσιος Χρυσοχόου, που έφερε τότε το βαθμό του συνταγματάρχη, τοποθετήθηκε με σύμφωνη γνώμη των Άγγλων και την κάλυψη της εξόριστης ελληνικής κυβέρνησης με σκοπό μεταξύ των άλλων να αντιμετωπίσει την βουλγαρική κατοχή και

προπαγάνδα στην Μακεδονία, στη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας όπου αρχικώς άσκησε καθήκοντα του Επιθεωρητή Νομαρχιών, εν συνεχεία του Φρουράρχου και τέλος (για λίγες μέρες πριν την απελευθέρωση) του υπηρεσιακού Γενικού Διοικητή Μακεδονίας. Κατά την διάρκεια της κατοχής αποτέλεσε στέλεχος της αντιστασιακής κατασκοπευτικής οργάνωσης ΖΕΥΣ που σύμφωνα με τους ιστορικούς της εποχής αποτέλεσε το σημαντικότερο κατασκοπευτικό δίκτυο που έδρασε στη Θεσσαλονίκη κατά την διάρκεια της κατοχής. Μετά την γερμανική κατοχή απαλλάχθηκε όλων των κατηγοριών που του απέδωσαν οι πολιτικοί του αντίπαλοι για δωσιλογισμό και συνεργασία με τις κατοχικές δυνάμεις και αναφερόμαστε ενδεικτικά στην με αριθμό 28/19.06.1945 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης με την οποία διατάχθηκε η απόλυσή του από τις φυλακές στην οποία γίνεται αναλυτική αναφορά στο αβάσιμο των κατηγοριών που του αποδόθηκαν αλλά και εκτενής αναφορά για την πατριωτική και αντιστασιακή του δράση κατά την διάρκεια της Κατοχής, στην με αριθμό 96/05.03.1946 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης το οποίο αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κατά του Αθανασίου Χρυσόχου για παράβαση της 6/1945 συντακτικής πράξης για πράξεις που φέρονται να έχουν τελεστεί κατά την διάρκεια της εχθρικής κατοχής και στην με αριθμό 156/24.05.1948 απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης με την οποία ο Αθανάσιος Χρυσόχου απαλλάχθηκε οριστικά των κατηγοριών για την παράβαση της 6/45 συντακτικής πράξης «περί επιβολής κυρώσεων κατά των συνεργασθέντων μετά του εχθρού».

Ενδεικτικά και μόνο αναφέρουμε ότι για την διαμόρφωση της απόφασης με αριθμό 28/1945 του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης μεταξύ των άλλων ελήφθησαν υπόψη το από 21.05.1945 πιστοποιητικό του Γενικού Στρατηγείου Δυνάμεων Μ.Ανατολής *«πιστοποιούντος ότι ο Αθανάσιος Χρυσόχου υπηρέτησεν μετά πίστεως και αφοσιώσεως την Συμμαχικήν υπόθεσιν από του Δεκεμβρίου 1942 μέχρι Οκτωβρίου 1944 και δια των υπηρεσιών τούτων συνεισέφερεν εις την απελευθέρωσιν της Ευρώπης»* καθώς και το από 20.07.1945 έγγραφο προς το Γενικό Επιτελείο Στρατού του συνταγματάρχη του Αμερικανικού Στρατού Η.Αλντριχ βεβαιούντος την παροχή ομοίων υπηρεσιών από τα οποία σε συνδυασμό και με το σύνολο του αποδεικτικού υλικού *«αποδεικνύεται ότι ο κατηγορούμενος [Αθανάσιος Χρυσόχου] ήτο ενταύθα κατά την περίοδο της κατοχής **«εις εκ των πλέον σοβαρών κινδύνων των Γερμανών ως παρέχων εις το εν λόγω Στρατηγείον και την Ελληνικήν εν Καϊρώ Κυβέρνησιν πλείστας στρατιωτικής και πολιτικής φύσεως υπηρεσίας, αίτινες εβοήθησαν εις την επιτυχίαν του Συμμαχικού αγώνος».***

Περαιτέρω από το αρχείο της αντιστασιακής κατασκοπευτικής οργάνωσης ΖΕΥΣ που έδρασε κατά την διάρκεια της κατοχής στη Θεσσαλονίκη προκύπτει ότι ο αρχηγός της οργανώσεως αυτής Γεώργιος Μαργέτης αναφερόμενος στον Αθανάσιο Χρυσόχου αναφέρει

«Λόγω της επισήμου θέσεως που κατείχε απετέλη τον άξονα πέριξ του οποίου εκτεινότο ολόκληρος η οργάνωσις. Παρείχε πληροφορίας δι' ολας τας στρ.κινήσεις των Γερμανών, πολλάκις δι' όλα τα όμορα κράτη, τας τοποθετήσεις ανωτάτων αξιωματούχων, τας προθέσεις της ανωτάτης διοικήσεως του Ράϊχ και μας παρέδιδε επίσημα έγγραφα και εκθέσεις σημαντικής αξίας και ενδιαφέροντος. Ευρέθη πολλάκις εις δυσχερή θέσιν και διέτρεξε σοβαρούς κινδύνους, πλὴν τα πάντα κατόρθωνε να αντιμετωπίζει με ψυχραιμίαν και δεξιότηχιαν. Μεγαλόπνοος και ενθουσιώδης με βαθείαν πίστην προσέφερε πολυτίμους υπηρεσίας». Ο ίδιος ο Γεώργιος Μαργέτης την 17.12.1952 σε επίσημη δήλωσή του με τίτλο ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΖΕΥΣ την 12.02.1949 και την 17.12.1952 αναφερόμενος στην στελέχωση της οργάνωσης ΖΕΥΣ αναφέρει ότι ο Αθανάσιος Χρυσόχου ήταν υπεύθυνος του ΤΟΜΕΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ-ΑΛΒΑΝΙΑΣ-ΣΕΡΒΙΑΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ από τον Αύγουστο του έτους 1942 μέχρι τον Νοέμβριο του 1944, ενώ σε δήλωσή του την 10.06.1953 αναφερόμενος σε μέλη της οργάνωσης μεταξύ των οποίων και ο Αθανάσιος Χρυσόχου ζητά να τους απονεμηθεί το μετάλλιο του άρθρου 10 ΑΝ971/1949 για την δράση τους κατά των κατακτητών στην διάρκεια της γερμανικής κατοχής .

Το έτος 1971 το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Θεσσαλονίκης με την με αριθμό 73 απόφασή του και χωρίς καμία ενέργεια ή γνώση ή αίτημά μας απέδωσε το όνομα του πατέρα μας σε ανώνυμη μέχρι τότε οδό στο Δήμο Θεσσαλονίκης.

Πρόσφατα και συγκεκριμένα κατά την συνεδρίαση της 23.08.2016 της Επιτροπής του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης για την Ανάδειξη της Ιστορικής Μνήμης της πόλης τέθηκε ως θέμα εκτός ημερήσιας διάταξης από το μέλος της Επιτροπής και τρίτο εναγόμενο η μετονομασία της οδού Στρατηγού Αθανασίου Χρυσόχου, στην Ε' Δημοτική Κοινότητα, σε οδό Αλμπέρτου Νάρ και λήφθηκε χωρίς κανένα στοιχείο νομιμότητας η με αριθμό 13 απόφαση της επιτροπής αυτής με βάση την οποία εκκίνησε η διαδικασία της μετονομασίας της οδού Στρατηγού Αθανασίου Χρυσόχου, στην Ε' Δημοτική Κοινότητα του Δήμου Θεσσαλονίκης, σε οδό Αλμπέρτου Νάρ. Ενόψει της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης της 26^{ης} Μαρτίου 2018 κατά την οποία τέθηκε ως θέμα ημερήσιας διάταξης με αριθμό 12 το θέμα «Μετονομασία της οδού Στρατηγού Αθανασίου Χρυσόχου στην Ε' Δημοτική Κοινότητα, σε οδό Αλμπέρτου Νάρ» οι πρώτος και δεύτερος εναγόμενοι συνέταξαν και απέστειλαν προς τον κ. Δήμαρχο Θεσσαλονίκης, την πρόεδρο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης την από 12 Μαρτίου 2018 **«Ανοιχτή επιστολή για την μετονομασία της οδού Αθανασίου Χρυσόχου σε Αλβέρτου Νάρ»** με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Ανοιχτή επιστολή για την μετονομασία της οδού Αθανασίου Χρυσόχου σε Αλβέρτου Ναρ

- Προς τον κ. Δήμαρχο Θεσσαλονίκης

- Προς την κ. Πρόεδρο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης

Είναι ιστορική βεβήλωση, άγος, ασέλγεια και τερατώδης απρέπεια να υπάρχουν ακόμα σε δρόμους της μαρτυρικής Θεσσαλονίκης τα ονόματα του κατοχικού φρούραρχου στρατηγού Αθ. Χρυσοχόου και του καθηγητή του Ρωμαϊκού Δικαίου «φον» Βυζουκίδη, όπως τον αποκαλούσαν οι φοιτητές του.

Ο Χρυσοχόου υπήρξε το δεξί χέρι του σφαγέα της πόλης Μαξ Μέρτεν, που εξολόθρευσε το ένα τρίτο του πληθυσμού της, τους εβραϊκής καταγωγής συμπολίτες μας, στέλνοντας τους στο Αουσβιτς, και λίγο πριν σε εξοντωτική καταναγκαστική εργασία, ενώ καταδίκασε σε θάνατο από πείνα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της.

Έχουν γίνει πάνω από 1500 εκτελέσεις αντιστασιακών και αθώων πολιτών που πυροβολήθηκαν εν ψυχρώ, ενώ άλλοι σακατεύτηκαν ή πέθαναν από βασανιστήρια στην Κομαντατούρ - γωνία Τοιμισκή και Αγ. Σοφίας - καθώς και στο στρατόπεδο Παύλου Μελά.

Σε όλα αυτά τα εγκλήματα είχε ενεργό ρόλο ο Χρυσοχόου. Όχι μόνον δεν αντέδρασε ούτε σε μια εκτέλεση ούτε σε μια αποστολή συμπολιτών μας στα κρεματόρια του Χίτλερ, αλλά και υπεράσπισε το 1959 τον Μέρτεν στο Ειδικό Στρατοδικείο Εγκληματιών Πολέμου.

Υπήρξε επίορκος ανώτατος αξιωματικός, διότι, ενώ το ίδιο το αξίωμά του του επέβαλε ή να ακολουθήσει την εξόριστη ελληνική κυβέρνηση στο Κάιρο ή να αντισταθεί στις κατοχικές δυνάμεις, συμμετέχοντας στις αντιστασιακές οργανώσεις, όπως έκαναν πολλοί μόνιμοι αξιωματικοί, αυτός τέθηκε υπό τις διαταγές των κατοχικών κυβερνήσεων και των δημίων του Χίτλερ. Την ίδια στιγμή πέντε στρατηγοί, ανάμεσα τους ο Αλεξ. Παπάγος, στάλθηκαν στο ναζιστικό στρατόπεδο Νταχάου, γιατί αρνήθηκαν να υπακούσουν στις εντολές της δωσιλογικής κυβέρνησης Τσολάκογλου. Ενδεικτικά αναφέρουμε από τα επίσημα στοιχεία ότι μόνον στον ΕΛΑΣ προσχώρησαν οι παρακάτω μόνιμοι αξιωματικοί του στρατού: Στρατηγοί, υποστράτηγοι 18, συνταγματάρχες 41, σμήναρχοι 5, πλωτάρχες 7, αντισυνταγματάρχες 43, αντισμήναρχοι 140, αρχίατροι-υπίατροι 27, λοχαγοί 130, υπολοχαγοί-υποσημναγοί 187, ανθυπολοχαγοί-ανθυπασιπιστές 130, ευέλπιδες 52, μοίραρχοι - υπομοίραρχοι χωροφυλακής 30. Ήταν οι πατριώτες αξιωματικοί και οι αντάρτες του ΕΛΑΣ που απελευθέρωσαν στις 30/10/1944 την πόλη μας και έσωσαν τις υποδομές της μετά από αιματηρές μάχες. Μια μέρα που τη γιορτάζουμε πλέον επίσημα, ως δημόσια γιορτή, από το 2016. Αντίθετα ο Χρυσοχόου προσπάθησε να αποτρέψει την απελευθέρωσή της από τις αντιστασιακές δυνάμεις, οπλίζοντας και κινητοποιώντας τους δωσίλογους των

Ταγματών Ασφαλείας. Αποτελεί ιστορική πρόκληση και ασυμβίβαστο από κάθε άποψη να υπάρχει το όνομά του Χρυσοχόου σε δρόμο της πόλης - καθόλου τυχαία με απόφαση της χουντικής δημοτικής αρχής - όταν ο Δήμος μας, η κυβέρνηση, η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος της δημοκρατίας του Ισραήλ τιμώντας τη θυσία των αδικοχαμένων συμπολιτών μας, θεμελίωσαν και προχωρούν στην ανέγερση του Μουσείου και Εκπαιδευτικού Κέντρου του Ολοκαυτώματος.

Τα περί «εθνικής» δράσης του στη βουλγαρική ζώνη κατοχής είναι μυθεύματα και απόπειρα να φιλοτεχνήσει ένα κατόπιν εορτής «πατριωτικό» προφίλ, όταν είναι πασίγνωστο και ιστορικά καταγεγραμμένο ότι αποτράπηκε η επέκταση της βουλγαρικής κατοχής στη Μακεδονία χάρη στη γενική απεργία στην πόλη μας, από 5-10 Ιουλίου 1943, στα συλλαλητήρια που έγιναν στο Κιλκίς, το Λαγκαδά, την Έδεσσα, τη Βέροια, την Κοζάνη, τα Γιαννιτσά. Προπαντός στη μεγαλειώδη διαδήλωση του λαού της Αθήνας στις 22 Ιουλίου 1943, που κόστισε 17 νεκρούς. Το όνομά τους δεν θα το βρείτε σε κανένα δρόμο αυτής της πόλης. Αντίθετα εξακολουθούν να υπάρχουν στους δρόμους της πόλης τα ονόματα των κατοχικών δημάρχων και των τότε ταγών της πόλης, που την επομένη της κατάληψής της από τους Ναζί κάλεσαν με διάγγελμα τους το λαό της να αφοσιωθεί στα ειρηνικά του έργα, «διότι ήτο υπό την προστασίαν ενός ιπποτικού και γενναιόφρονος λαού»! Αλλά ο λαός της πόλης δεν τους έκανε το χατίρι, αντίθετα ένα μήνα και λίγες μόλις μέρες μετά την υποδούλωσή της, στις 15 Μαΐου 1941, αγωνιστές συμπολίτες μας ίδρυσαν στους Αμπελόκηπους την πρώτη αντιστασιακή οργάνωση στην κατεχόμενη Ευρώπη, την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Σ' αυτούς ανήκει η τιμή το όνομά τους να είναι γραμμένο στους δρόμους της πόλης, όπως συμβαίνει στις χώρες που αντιστάθηκαν στη φαιά πανούκλα του φασισμού, και όχι σε όσους συνέργησαν στα εγκλήματά του, και δυστυχώς αμνηστεύθηκαν και τιμήθηκαν από το μισαλλόδοξο μετεμφυλιακό κράτος.

Θεσσαλονίκη 12 Μαρτίου 2018

Με τιμή

Αλέκος Γρίμπας

δικηγόρος, πρώην δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης, πολιτικός εξόριστος την περίοδο της χούντας, γιος σιδηροδρομικού εκτελεσθέντος από τα στρατεύματα κατοχής.

Σπύρος Σακέττας,

δικηγόρος, πρώην πολιτικός κρατούμενος της χούντας και δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης, γιος του Ταγματάρχη Βασ. Σακέττα, αξιωματικού του ΕΛΑΣ»

Στη συνέχεια με την από **12.03.2018**, σε δημόσια ανάρτησή του στα δύο προφίλ του (**Τριαντάφυλλος Μηταφίδης, Τριαντάφυλλος ΜηταφίδηςB**), στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης **facebook**, ο τρίτος εναγόμενος κοινοποίησε την επιστολή αυτή που υπογράφουν οι πρώτος και δεύτερος εναγόμενοι, διευρύνοντας με τον τρόπο αυτό τον κύκλο των προσώπων που έλαβαν γνώση των ψευδών, ανυπόστατων, συκοφαντικών και προσβλητικών για την τιμή και την υπόληψη του πατέρα μας Αθανάσιου Χρυσόχου χαρακτήρισμών και κρίσεων, καθώς οι λογαριασμοί του τρίτου εναγόμενου είναι ανοιχτοί σε όλους, όχι μόνο τους χρήστες του μέσου κοινωνικής δικτύωσης «facebook», αλλά και σε οποιοδήποτε χρήστη του διαδικτύου ο οποίος μπορεί με μια απλή αναζήτηση να διαβάσει την ανάρτηση του αυτή. Μάλιστα, την ίδια μέρα, κοινοποίησε την από 12.03.2018 επιστολή από τα προφίλ του, στη σελίδα που διατηρεί στο facebook ως πολιτικό πρόσωπο, στο οποίο σήμερα έχει 1,800 ακόλουθους, και είναι και αυτό ανοιχτό προς όλους τους χρήστες του διαδικτύου, πλην των χιλιάδων ατόμων που τον ακολουθούν και στα δύο προφίλ του.

Η ανάρτησή του ήταν η εξής:

Τριαντάφυλλος Μηταφίδης

12 Μαρτίου ·

Ανοιχτή επιστολή για την μετονομασία της οδού Αθανάσιου Χρυσοχόου σε Αλβέρτου Ναρ

- Προς τον κ. Δήμαρχο Θεσσαλονίκης
- Προς την κ. Πρόεδρο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης

Είναι ιστορική βεβήλωση, άγος, ασέλγεια και τερατώδης απρέπεια να υπάρχουν ακόμα σε δρόμους της μαρτυρικής Θεσσαλονίκης τα ονόματα του κατοχικού φρούραρχου στρατηγού Αθ. Χρυσοχόου και του καθηγητή του Ρωμικού Δικαίου «φον» Βυζουκίδη, όπως τον αποκαλούσαν οι φοιτητές του.

Ο Χρυσοχόου υπήρξε το δεξί χέρι του σφαγέα της πόλης Μαξ Μέρτεν, που εξολόθρευσε το ένα τρίτο του πληθυσμού της, τους εβραϊκής καταγωγής συμπολίτες μας, στέλνοντάς τους στα Άουσβιτς, και λίγο πριν σε εξοντωτική καταναγκαστική εργασία, ενώ καταδίκασε σε θάνατο από πείνα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της.

Έχουν γίνει πάνω από 1500 εκτελέσεις αντιστασιακών και αθώων πολιτών που πυροβολήθηκαν εν ψυχρώ, ενώ άλλοι σακατεύτηκαν ή πέθαναν από βασανιστήρια στην Κομαντατούρ – γωνία Τιμισκή και Αγ. Σοφίας - καθώς και στο στρατόπεδο Παύλου Μελά.

Σε όλα αυτά τα εγκλήματα είχε ενεργό ρόλο ο Χρυσοχόου. Όχι μόνον δεν αντέδρασε ούτε σε μια εκτέλεση ούτε σε μια απιστολή συμπολιτών μας στα κρεματόρια του Χίτλερ, αλλά και υπεράσπισε το 1959 τον Μέρτεν στο Ειδικό Στρατοδικείο Εγκλημάτων Πολέμου.

Υπήρξε επίορκος ανώτατος αξιωματικός, διότι, ενώ το ίδιο το αξίωμά του του επέβαλε ή να ακολουθήσει την εξόριστη ελληνική κυβέρνηση στο Κάιρο ή να ανησταθεί στις καταχτικές δυνάμεις, συμμετέχοντας στις αντιστασιακές οργανώσεις, όπως έκαναν πολλοί μόνιμοι αξιωματικοί, αυτός τέθηκε υπό τις διαταγές των κατοχικών κυβερνήσεων και των δημίλων του Χίτλερ. Την ίδια στιγμή πέντε στρατηγοί, ανάμεσά τους ο Αλεξ. Παπάγος, στάλθηκαν στο ναζιστικό στρατόπεδο Νταχάου, γιατί αρνήθηκαν να υπακούσουν στις εντολές της δωσιλογικής κυβέρνησης Τσολάκογλου.

Ενδεικτικά αναφέρουμε από τα επίσημα στοιχεία ότι μόνον στον ΕΛΑΣ προσχώρησαν οι παρακάτω μόνιμοι αξιωματικοί του στρατού: Στρατηγοί, υποστράτηγοι 18, συνταγματάρχες 41, σμήναρχοι 5, πλωτάρχες 7, αντισυνταγματάρχες 43, αντισμήναρχοι 140, αρχίατροι-υπίατροι 27, λοχαγοί 130, υπολοχαγοί-υποσημηναγοί 187, ανθυπολοχαγοί-ανθυπασπιστές 130, ελεύθετες 52, μύραιοι - υπομύραιοι χωροφυλακής 30.

Ήταν οι πατριώτες αξιωματικοί και οι αντάρες του ΕΛΑΣ που απελευθέρωσαν στις 30/10/1944 την πόλη μας και έσωσαν τις υποδομές της μετά από αιματηρές μάχες. Μια μέρα που τη γιορτάζουμε πλέον επίσημα, ως δημόσια γιορτή, από το 2016. Αντίθετα ο Χρυσοχόου προσπάθησε να αποτρέψει την απελευθέρωσή της από τις αντιστασιακές δυνάμεις, σπλιζοντας και κινητοποιώντας τους δωσίλογους των Ταγμάτων Ασφαλείας. Αποτελεί ιστορική πρόκληση και ασυμβίβαστο από κάθε άποψη να υπάρχει το όνομά του Χρυσοχόου σε δρόμο της πόλης – καθόλου τυχαία με απόφαση της χουντικής δημοτικής αρχής – όταν ο Δήμος μας, η κυβέρνηση, η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος της δημοκρατίας του Ισραήλ τιμώντας τη θυσία των αδικωμένων συμπολιτών μας, θεμελιώσαν και προχωρούν στην ανέγερση του Μουσείου και Εκπαιδευτικού Κέντρου του Ολοκαυτώματος.

Τα περί «εθνικής» δράσης του στη βουλγαρική ζώνη κατοχής είναι μυθεύματα και σπάτσειρα να φιλοτεχνήσει ένα κατόπιν εορτής «πατριωτικό» προφίλ, όταν είναι πασίγνωστο και ιστορικά καταγεγραμμένο ότι αποτράπηκε η επέκταση της βουλγαρικής κατοχής στη Μακεδονία χάρη στη γενική απεργία στην πόλη μας, από 5-10 Ιουλίου 1943, στα συλλαλητήρια που έγιναν στο Κιλκίς, το Λαγκαδά, την Έδεσσα, τη Βέροια, την Κοζάνη, τα Γιαννιτσά. Προπαντός στη μεγαλειώδη διαδήλωση του λαού της Αθήνας στις 22 Ιουλίου 1943, που κόστισε 17 νεκρούς. Το όνομά τους δεν θα το βρείτε σε κανένα δρόμο αυτής της πόλης. Αντίθετα εξακολουθούν να υπάρχουν στους δρόμους της πόλης τα ονόματα των κατοχικών δημάρχων και των τότε ταγών της πόλης, που την επομένη της κατάληψής της από τους Ναζί κάλεσαν με διάγγελμα τους το λαό της να αφοσιωθεί στα εθνικά του έργα, «διότι ήτο υπό την προστασία ενός ιπποτικού και γενναίου φρονος λαού!» Αλλά ο λαός της πόλης δεν τους έκανε το χατίρι, αντίθετα ένα μήνα και λίγες μόλις μέρες μετά την υποδούλωσή της, στις 15 Μαΐου 1941, αγωνιστές συμπολίτες μας ίδρυσαν στους Αμπελόκηπους την πρώτη αντιστασιακή οργάνωση στην κατεχόμενη Ευρώπη, την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Σ' αυτούς ανήκει η τιμή το όνομά τους να είναι γραμμένο στους δρόμους της πόλης, όπως συμβαίνει στις χώρες που αντιστάθηκαν στη φαιά πανούκλα του φασισμού, και όχι σε όσους συνέργησαν στα εγκλήματά του, και δυστυχώς αμνηστεύθηκαν και τιμήθηκαν από το μισαλλόδοξο μετεμφυλιακό κράτος.

Θεσσαλονίκη 12 Μαρτίου 2018

Με τιμή

1. Το προσβλητικό και συκοφαντικό για την μνήμη του πατέρα μας περιεχόμενο της από 12.03.2018 επιστολής που συνέταξαν οι πρώτος και δεύτερος εναγόμενοι και έσπευσε να αναρτήσει την ίδια ημέρα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης του τρίτος εναγόμενος.

Στην επίδικη επιστολή αναφέρονται επί λέξει τα ακόλουθα:

1. Είναι ιστορική βεβήλωση, άγος, ασέλγεια και τερατώδης απρέπεια να υπάρχουν ακόμη σε δρόμους της μαρτυρικής Θεσσαλονίκης τα ονόματα του κατοχικού φρουράρχου στρατηγού Αθ. Χρυσοχόου.
2. Ο Χρυσοχόου υπήρξε το δεξί χέρι του σφαγέα της πόλης Μαξ Μέρτεν, που εξολόθρευσε το ένα τρίτο του πληθυσμού της, τούς εβραϊκής καταγωγής συμπολίτες μας, στέλνοντάς τους στο Άουσβιτς, και λίγο πριν σε εξοντωτική καταναγκαστική εργασία, ενώ καταδίκασε σε θάνατο από πείνα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της.
3. Σε όλα αυτά τα εγκλήματα είχε ενεργό ρόλο ο Χρυσοχόου.
4. Υπήρξε επιόρκος ανώτατος αξιωματικός διότι ενώ το ίδιο το αξίωμά του, του επέβαλε ή να ακολουθήσει την εξόριστη ελληνική κυβέρνηση στο Κάιρο ή να αντισταθεί στις κατοχικές δυνάμεις συμμετέχοντας στις αντιστασιακές οργανώσεις, όπως έκαναν πολλοί μόνιμοι αξιωματικοί, αυτός τέθηκε υπό τις διαταγές των κατοχικών κυβερνήσεων και των δημίων του Χίτλερ.
5. Αντίθετα ο Χρυσοχόου προσπάθησε να αποτρέψει την απελευθέρωσή της από τις αντιστασιακές δυνάμεις οπλίζοντας και κινητοποιώντας τους δωσίλογους των Ταγμάτων Ασφαλείας.
6. Τα περί «εθνικής» δράσης του στην βουλγαρική ζώνη κατοχής είναι μυθεύματα και απόπειρα να φιλοτεχνήσει κατόπιν εορτής «πατριωτικό» προφίλ.

Όλα τα ανωτέρω είναι παντελώς ψευδή, συκοφαντικά και αποσκοπούν στο να στιγματίσουν και να αμαυρώσουν την μνήμη του αποβιώσαντος πατέρα μας και αποτελούν διαστρέβλωση των ιστορικών γεγονότων της περιόδου στην οποία αναφέρονται.

2. Νομικό Μέρος

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 57 εδ. α' του ΑΚ «Όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον». Κατά το εδ. β' της ίδιας διάταξης: «Αν η προσβολή αναφέρεται στην προσωπικότητα προσώπου που έχει πεθάνει, το δικαίωμα αυτό το έχουν ο σύζυγος, οι καπόντες, οι ανιόντες, οι αδελφοί και οι κληρονόμοι του από διαθήκη». Από τις διατάξεις αυτές, αλλά και από άλλες διατάξεις του ιδιωτικού και του δημοσίου δικαίου, προκύπτει ότι η έννομη τάξη προστατεύει την προσωπικότητα του ατόμου με θετικές διατάξεις κατά παντός τρίτου που την προσβάλλει. Η προσωπικότητα εμφανίζεται εξωτερικά με διάφορες

εκφάνσεις, ενώ με τη γενική ρήτρα περί της παράνομης προσβολής της επιτυγχάνεται ο εντοπισμός αλλά και η διεύρυνση των εκφάνσεων της προσωπικότητας, εκείνων δηλαδή που κατά την επιστήμη, τις κοινωνικές και τις συναλλακτικές αντιλήψεις θεωρούνται προστατεύσιμες. Το δικαίωμα επί της ίδιας προσωπικότητας αποτελεί ιδιαίτερη κατηγορία δικαιώματος, με δική του φυσιογνωμία στο ιδιωτικό δίκαιο. Είναι δικαίωμα που ενδιαφέρει τη δημόσια τάξη, μη περιουσιακό, απόλυτα προσωπικό, εκτός συναλλαγής, αυτοτελές για κάθε πρόσωπο, αμεταβίβαστο και απαράγραπτο, οι ειδικότερες εκδηλώσεις του οποίου εμφανίζονται υπό τύπον «εκφάνσεων» του ενιαίου δικαιώματος (ΑΠ Ολ 8/2008, ΑΠ 543/2009, ΑΠ 195/2007, δημ. ΝΟΜΟΣ)

Όπως προκύπτει όμως από τη ρύθμιση του εδ. β' της ως άνω διατάξεως, ο νομοθέτης έκρινε σκόπιμο να προστατέψει και το δικαίωμα στην «προσωπικότητα μετά τον θάνατο», ή, κατά την κρατούσα άποψη και σωστή ερμηνεία, το δικαίωμα στη μνήμη του νεκρού, διότι με το θάνατο δεν σβήνει μόνον η ζωή, αλλά εκλείπει και η προσωπικότητα του νεκρού, η οποία δεν μπορεί πλέον να αποτελέσει αντικείμενο προστασίας και απομένει πλέον η μνήμη, δηλαδή το σύμπλεγμα των αναμνήσεων της ζωής του νεκρού, θεωρούμενο από τη σκοπιά του φορέα τους. Προσβολή της μνήμης του νεκρού, ως συνέχεια της εν ζωή προσωπικότητας του ατόμου, μπορεί να συντελεστεί, υπό την προεκτεθείσα έννοια, με κάθε τρόπο, κατά τον οποίον είναι δυνατή προσβολή και επί ζώντος ατόμου, όπως με αντίστοιχη προσβολή της τιμής, της εικόνας, του απορρήτου και της αναπαραστάσεως εν γένει της ζωής του αποθανόντος. Συνεπώς, **προστατευόμενο έννομο αγαθό** δεν είναι η «μεταθανάτια» προστασία της προσωπικότητας του νεκρού, **αλλά η ίδια προσωπικότητα των ως άνω προσώπων, στο μέτρο που η προσβολή της μνήμης του νεκρού προσέβαλε, λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ τους (συνήθως οικογενειακού) το αίσθημα σεβασμού τους προς την μνήμη του νεκρού, που αποτελεί και αυτό έκφραση της προσωπικότητάς τους.** (Εφ Αθ 1065/2016 ΝΟΜΟΣ)

Επί τέτοιας προσβολής η διάταξη του άρθρου 57 παρ. 1 εδ. β' του ΑΚ αναγνωρίζει, αφενός αξίωση προς άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, χωρίς τη συνδρομή, μάλιστα, υπαιτιότητας (αντικειμενική ευθύνη) και αφετέρου αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, η οποία ορίζει ότι «*στις περιπτώσεις των δυο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που είχε προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις*», για την επιδίκαση όμως χρηματικής ικανοποίησης απαιτείται και υπαιτιότητα εκείνου από τον οποίο προέρχεται η προσβολή. Όταν η παραβίαση του άρθρου 57 εκτός από παράνομη είναι και υπαίτια

συνιστά ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας, οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται οι διατάξεις 914, 919, 920 και 932 ΑΚ. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, προϋποθέσεις για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω προσβολής προσωπικότητας είναι: α) η ύπαρξη **προσβολής της μνήμης του αποθανόντος με πράξη ή παράλειψη**, έτσι όπως ανωτέρω περιγράφεται, β) η προσβολή να είναι **παράνομη** να υφίσταται διάταξη που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη και προσβάλλεται κάποια από τις «εκφάνσεις» της προσωπικότητας, ανεξαρτήτως σε ποιο τμήμα του δικαίου, ιδιωτικού ή δημοσίου, υπάρχει αυτή η διάταξη, γ) **υπαιτιότητα** του προσβολέα, εκδηλούμενη είτε με τη μορφή του δόλου ή της αμέλειας, η οποία υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια, που απαιτείται στις συναλλαγές και δ) **επέλευση ηθικής βλάβης** στον προσβληθέντα τελούσα σε αιτιώδη συνάφεια με την παράνομη και υπαίτια προσβολή.

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 365 του ΠΚ "προσβολή της μνήμης νεκρού", όποιος προσβάλλει την μνήμη νεκρού με βάνουση ή κακόβουλη εξύβριση ή με συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρο 363) τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών. Προστατευόμενο έννομο αγαθό δεν είναι η τιμή του νεκρού αλλά η τιμή των μελών της οικογένειας η οποία θίγεται έμμεσα από τον διασυρμό του νεκρού. Η αξιόποινη πράξη συνίσταται στην προσβολή της μνήμης του νεκρού με εξύβριση είτε συκοφαντική δυσφήμιση. Για την εξύβριση απαιτείται αναφορά χαρακτηρισμών ή άλλων φράσεων ή πράξεων με τις οποίες θα μειωνόταν η κοινωνική παράσταση του νεκρού εάν ζούσε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Η συκοφαντική δυσφήμιση απαιτεί ισχυρισμό ή διάδοση ενώπιον τρίτου **ψευδών γεγονότων** για τον νεκρό τα οποία εάν ζούσε θα μπορούσαν να μειώσουν την τιμή και την υπόληψή του. (Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου, Εγκλήματα κατά προσωπικών αγαθών, σελ. 461)

Κατά δε το άρθρο 368 παρ. 2 ΠΚ δικαίωμα να υποβάλουν έγκληση στην περίπτωση του άρθρου 365 έχουν ο σύζυγος που επέζησε και τα παιδιά του νεκρού, και αν αυτοί δεν υπάρχουν οι γονείς και οι αδελφοί αυτού. Τέλος, κατά το άρθρο 118 παρ. 1 ΠΚ το δικαίωμα έγκλησης ανήκει στον αμέσως παθόντα από την αξιόποινη πράξη, αν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά με ειδική διάταξη. Από το συνδυασμό μεταξύ τους των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 368 παρ. 2 εδ. α' ΠΚ πρόσωπα θεωρούνται **ως άμεσα ζημιούμενα από την αξιόποινη πράξη του άρθρου 365 ΠΚ, η οποία αποβλέπει στην προστασία του αισθήματος της ευλάβειας στη μνήμη των νεκρών, το οποίο εύλογα υπάρχει με ζωηρότητα σ' αυτά τα πρόσωπα, τους αναφερθέντες δηλαδή στενούς συγγενείς του συγκεκριμένου νεκρού, στους οποίους εύλογο είναι ότι τους παρέχεται από το νόμο, όχι μόνο το δικαίωμα της υποβολής της έγκλησης, αλλά και το συνακόλουθο δικαίωμα της παράστασής τους στην ποινική διαδικασία ως πολιτικώς εναγόντων, ώστε να μπορούν να ενεργούν πληρέστερα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους, αφού από την αξιόποινη πράξη της προσβολής της**

μνήμης του στενού συγγενή τους νεκρού και όταν δεν προσβάλλεται με αυτή η τιμή ή υπόληψη αυτών των ιδίων, θίγονται και αυτά ευθέως στη σφαίρα ακριβώς του ζωηρού αυτού αισθήματος της ευλάβειας στη μνήμη του στενού συγγενούς τους νεκρού, που ανάγεται στον εσωτερικό τους κόσμο **και συνεπώς βλάπτονται ηθικώς άμεσα παρά τον νόμο με την έννοια των άρθρων 914 και 932 ΑΚ** (Ολ. ΑΠ 1769/1986 ΝοΒ 1987,225, ΑΠ 1293/2017 ΝΟΜΟΣ).

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα προαναφερθέντα, οι εναγόμενοι έχουν προσβάλλει βάναυσα τη μνήμη του αποθανόντος πατέρα μας, Αθανάσιου Χρυσοχόου οι πρώτος και δεύτερος με την σύνταξη και αποστολή προς τον κ. Δήμαρχο Θεσσαλονίκης, την κα πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης της από 12.03.2018 ανοικτής επιστολής, ο δε τρίτος με την ανάρτησή της την ίδια ημέρα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με συνέπεια να λάβουν γνώση του ψευδούς, προσβλητικού και συκοφαντικού περιεχομένου της τεράστιος αριθμός προσώπων και να διαμορφωθεί μέσω αυτών η στρεβλή εντύπωση ότι ο πατέρας μας υπήρξε συνεργάτης των ναζί και επίορκος ανώτατος αξιωματικός. Αξίζει να σημειωθεί ότι η πρώτη από εμάς είναι 90 ετών και ο δεύτερος 88 ετών, με ευρύ κοινωνικό κύκλο ο καθένας μας, και η δημοσίευση και κοινοποίηση αυτού του ψευδούς περιεχομένου είχε σαν αποτέλεσμα, να επέλθει μειωτική επέμβαση στην σφαίρα των προσωπικοτήτων μας, οι οποίες μέχρι τότε δεν είχαν υποστεί ποτέ κανενός είδους προσβολή και μάλιστα από τέτοιου είδους προσβλητικό και συκοφαντικό περιεχόμενο.

Συντρέχει συνεπώς νόμιμος και βάσιμος λόγος να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, να απέχουν από ενέργειες που σπιλώνουν και αμαυρώνουν τη μνήμη του θανόντος πατέρα μας με οποιαδήποτε υβριστική και εν γένει προσβλητική συμπεριφορά καθώς επίσης και να υποχρεωθούν στην χρηματική μας ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που έχουμε υποστεί από τις παράνομες ενέργειές τους.

ΕΠΕΙΔΗ σύμφωνα με τα παραπάνω οι εναγόμενοι έχουν τελέσει σε βάρος μας το ποινικό αδίκημα της Προσβολής Μνήμης Νεκρού.

ΕΠΕΙΔΗ η απεύθυνση της από 12.03.2018 ανοικτής επιστολής από τους πρώτο και δεύτερο εναγομένους προς τον κ. Δήμαρχο, την πρόεδρο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης στην οποία περιέχονται οι ψευδείς, προσβλητικοί και συκοφαντικοί ισχυρισμοί ότι ο πατέρας μας υπήρξε το δεξί χέρι του σφαγέα της πόλης Μαξ Μέρτεν, ότι υπήρξε επίορκος ανώτατος αξιωματικός, ότι τέθηκε υπό τις διαταγές των κατοχικών κυβερνήσεων και των δημίων του Χίτλερ, ότι προσπάθησε να αποτρέψει την

απελευθέρωσή της Θεσσαλονίκης από τις αντιστασιακές δυνάμεις οπλίζοντας και κινητοποιώντας τους δωσίλογους των Ταγμάτων Ασφαλείας και ότι είχε ενεργό ρόλο στη Γενοκτονία της Εβραϊκής κοινότητας της πόλης προσβάλλει βάνουσα τη μνήμη του πατέρα μας και κατ' επέκταση την προσωπικότητά μας και συγκεκριμένα το αίσθημα σεβασμού μας προς την μνήμη του πατέρα μας.

ΕΠΕΙΔΗ η ανάρτηση στο διαδίκτυο από τον τρίτο εναγόμενο της από 12.03.2018 ανοικτής επιστολής που συνέταξαν και απεύθυναν προς τον κ. Δήμαρχο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης οι πρώτος και δεύτερος εναγόμενοι στην οποία περιέχονται οι ψευδείς, προσβλητικοί και συκοφαντικοί ισχυρισμοί ότι ο πατέρας μας υπήρξε το δεξί χέρι του σφαγέα της πόλης Μαξ Μέρτεν, ότι υπήρξε επίορκος ανώτατος αξιωματικός, ότι τέθηκε υπό τις διαταγές των κατοχικών κυβερνήσεων και των δημίων του Χίτλερ, ότι προσπάθησε να αποτρέψει την απελευθέρωσή της Θεσσαλονίκης από τις αντιστασιακές δυνάμεις οπλίζοντας και κινητοποιώντας τους δωσίλογους των Ταγμάτων Ασφαλείας και ότι είχε ενεργό ρόλο στη Γενοκτονία της Εβραϊκής κοινότητας της πόλης προσβάλλει βάνουσα τη μνήμη του πατέρα μας και κατ' επέκταση την προσωπικότητά μας και συγκεκριμένα το αίσθημα σεβασμού μας προς την μνήμη του πατέρα μας.

ΕΠΕΙΔΗ η προσβολή της προσωπικότητας του αποθανόντος πατέρα μας είναι παράνομη κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 57 ΑΚ και υπαίτια και μας προκάλεσε ανεπανόρθωτη ηθική βλάβη, η οποία ανέρχεται στο ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000,00€) ΕΥΡΩ για την πρώτη από εμάς και στο ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000€) ΕΥΡΩ για το δεύτερο από εμάς, η δε βλάβη μας αυτή βρίσκεται σε αιτιώδη συνάφεια με την παράνομη και ποινικά κολάσιμη συμπεριφορά των εναγομένων.

ΕΠΕΙΔΗ συντρέχει συνεπώς νόμιμη περίπτωση να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να μας καταβάλουν το ανωτέρω ποσό για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που μας προκάλεσαν με την παράνομη και υπαίτια ως άνω συμπεριφορά τους, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής μας και μέχρι την ολοσχερή μας εξόφληση.

ΕΠΕΙΔΗ με βάση το άρθρο 1047 παρ. 1 περ. β' ΚΠολΔ, με την άσκηση της αξίωσης αποζημίωσης από αδικολογία παρέχεται στον θιγόμενο η ευχέρεια να ζητήσει και την απαγγελία προσωπικής κράτησης κατά του εναγομένου, και συνεπώς δεδομένου και του ύψους της απαιτήσεώς μας, της έντασης του δόλου των εναγομένων και της κακοβουλίας αυτών, συντρέχει νόμιμη περίπτωση να απαγγελθεί σε βάρος τους προσωπική κράτηση ως μέσο εκτέλεσης της απόφασης που θα εκδοθεί.

ΕΠΕΙΔΗ πρέπει να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι κατά το άρθρο 57 ΑΚ, να απέχουν από το να σπιλώνουν και να αμαυρώνουν τη μνήμη του θανόντος πατέρα μας με οποιαδήποτε υβριστική και εν γένει προσβλητική συμπεριφορά και ειδικότερα να απέχουν από τη σύνταξη και ανάρτηση στο διαδίκτυο κειμένων που προσβάλλουν την προσωπικότητα του πατέρα μας, Αθανάσιου Χρυσοχόου, απειλούμενοι ο κάθε ένας με χρηματική ποινή ύψους 10.000 ΕΥΡΩ καθώς και προσωπική κράτηση έξι μηνών για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί.

ΕΠΕΙΔΗ δηλώνουμε ότι το ποσό που θα μας επιδικαστεί θα το διαθέσουμε σε ίσα μέρη α. Στην Ηπειρωτική Εστία Θεσσαλονίκης, της οποίας ο πατέρας μας υπήρξε ιδρυτικό μέλος β. Στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, τον οποίο υπηρέτησε ως αντιπρόεδρος και γ. στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, η οποία εξέδωσε τα ιστορικά βιβλία του για την Κατοχή στην Μακεδονία.

ΕΠΕΙΔΗ η αγωγή μας είναι νόμιμη και βάσιμη και το Δικαστήριό Σας υλικά και τοπικά αρμόδιο για την εκδίκασή της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ: Να γίνει δεκτή η αγωγή μας. Να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι κατ' άρθρο 57 ΑΚ, να απέχουν από ενέργειες που προσβάλλουν, σπιλώνουν και αμαυρώνουν τη μνήμη του θανόντος πατέρα μας, Αθανάσιου Χρυσοχόου, με οποιαδήποτε υβριστική και εν γένει προσβλητική συμπεριφορά, και ειδικότερα να απέχουν από τη σύνταξη και ανάρτηση στο διαδίκτυο κειμένων που προσβάλλουν την προσωπικότητα του πατέρα μας. Να απειληθεί κατά κάθε ενός των εναγομένων χρηματική ποινή ύψους **10.000 ΕΥΡΩ** καθώς και προσωπική κράτηση τους διάρκειας έξι μηνών για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί. Να υποχρεωθεί για τους λόγους που αναφέρονται στο ιστορικό **ο πρώτος των εναγομένων** να καταβάλει στην πρώτη από εμάς το ποσό των **εκατό χιλιάδων (100.000€) ΕΥΡΩ** και στον δεύτερο από εμάς το ποσό των **εκατό χιλιάδων (100.000€) ΕΥΡΩ**, **ο δεύτερος των εναγομένων** να καταβάλει στην πρώτη από εμάς το ποσό των **εκατό χιλιάδων (100.000€) ΕΥΡΩ** και στον δεύτερο από εμάς το ποσό των **εκατό χιλιάδων (100.000€) ΕΥΡΩ** και **ο τρίτος των εναγομένων** να καταβάλει στην πρώτη από εμάς το ποσό των **εκατό χιλιάδων (100.000€) ΕΥΡΩ** και στον δεύτερο από εμάς το ποσό των **εκατό χιλιάδων (100.000€) ΕΥΡΩ** για την ικανοποίηση της ηθικής μας βλάβης. Να απαγγελθεί λόγω της αδικοπραξίας τους, προσωπική κράτηση διάρκειας έξι μηνών σε βάρος του κάθε ενός των εναγομένων ως μέσο εκτέλεσης της απόφασης που θα

εκδοθεί. Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και Να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στη δικαστική μας δαπάνη.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΗΡΑΚΛΗΣ Δ. ΣΠΑΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (Α.Μ. 2365)
ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - 546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 2310 222926 - 2310 272028
FAX: 2310 284156 - spahlaw@otenet.gr
ΑΦΜ 015494839 ΔΟΥ Δ' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

Είδος Δικογράφου: ΑΓΩΓΗ

Γενικός Αριθμός Κατάθεσης: 27256/2018

Ειδικός Αριθμός Κατάθεσης: 21490/2018

Διαδικασία: ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ

Αντικείμενο: ΕΝΟΧΙΚΟ

Στο ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ σήμερα την 13-12-2018 ημέρα Πέμπτη και ώρα 11:38 εμφανίσθηκε στη Γραμματεία ο/η/οι δικηγόρος/οι ΣΠΑΝΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ με ΑΜ: 002365 του Δ.Σ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ με Α.Φ.Μ. 015494839 και κατέθεσε/αν το παραπάνω δικόγραφο.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα.

Ο/Η Καταθέσας

Ο/Η Γραμματέας

ΣΠΑΝΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ

ΚΑΡΥΖΩΝΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Η προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων, για τους διαδίκους είναι εκατό (100) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής.

Η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι αγνώστου διαμονής. Επισημαίνεται ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθεται και το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής.

Καταληκτική ημερομηνία κατάθεσης προτάσεων για το παρόν Δικόγραφο ορίζεται η **26-03-2019**.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 13-12-2018

Ο/Η Γραμματέας

ΚΑΡΥΖΩΝΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Δ. ΣΠΑΝΟΣ
(Α.Μ. 2365)
22 ΘΕΣΣΑ
16 - 2310
spanlaw
ΔΟΥ Δ' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα προς τον **Τριαντάφυλλο Μηταφίδη** του Ανδρέα, κάτοικο Θεσσαλονίκης, Μοιρ. Κουφίτσα 18 με ΑΦΜ 015333466 για να λάβει γνώση και να επέλθουν οι νόμιμες συνέπειες.

Θεσσαλονίκη, 13.12.2018

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΗΡΑΚΛΗΣ Δ. ΣΠΑΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (Α.Μ. 2365)
ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - 54622 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 2310 222926 - 2310 272028
FAX: 2310 284156 - spanlaw@otenet.gr
ΑΦΜ 015494839 ΔΟΥ Δ' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ